

Bij ons in de huiskamer staat een vreemdsoortig kastje op vier poten. Aan de voorkant zitten deurtjes die open kunnen; aan de bovenkant een deksel dat je omhoog kunt doen. Aan de zijkant hangt een slinger waarmee je een veerwerk in het kastje kunt opwinden.

Dat vreemdsoortige kastje op vier poten bij ons thuis is de oude pathofoon van mijn grootouders. Een voorloper van onze CD-speler en onze platenspeler.

We draaien voor de aardigheid nog wel eens een 78-toeren plaat op die oude pathofoon. Met veel geruis, getik en soms ... een dikke kras. Dat is jammer. Daar kun je niets verder niets meer aan doen.

Ons leven lijkt soms ook wel op een 78-toeren plaat. Het heeft een begin en een eind. Daartussen klinkt muziek. Soms hard, soms zacht. Soms snel, soms langzaam. Je kunt er van genieten, van al die goede en fijne dingen van het leven.

Maar dan ... een kras. Er gebeurt iets waardoor je leven een 'tik' krijgt. Een kras op je levensplaat. Soms blijft de plaat in een groef hangen. De plaat draait door. Steeds weer. Steeds dezelfde tik. Het houdt niet op. Het blijft doorgaan.

Die ervaring van toen stempelt je leven, elke dag. Het is alsof je steeds diezelfde woorden hoort, datzelfde gezicht ziet, diezelfde dingen denkt.

Er is aan zo'n kras weinig te doen. Zo'n kras blijft. Je kunt alleen de naald over de kras heentillen, heel voorzichtig. Je kunt je ook over zo'n kras heen laten tillen. Hoe?

Ik moest denken aan het woord van Jezus: *"Ik ben de opstanding en het leven; Wie in Mij gelooft zál leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat?"*

Jezus laat bij het graf van Lazarus zien hoe Góð reageert op de dood. In Zijn goede schepping duldt God de dood feitelijk niet. De verbolgenheid en de tranen van Jezus, Zijn Zoon, troosten ons.

Uiteindelijk is de dood op Hem stuk gelopen. Hij heeft het lijden en de dood overwonnen. Hij ís de Opstanding en het Leven. De dood kan Hem en ons niet vasthouden. Daarom staan Jezus en Lazarus - na drie dagen - op uit de dood.

Ons leven lijkt soms op een 78-toeren plaat vol tikken en krassen. Maar wie in de opgestane Jezus gelooft ... kan het leven, inclusief de dood, aan. Zelfs over de laatste kras in je levensplaat tilt deze Jezus je heen. *"Gelooft gij dat?"*